

гр.Перник, 18 юни 2010 год.

Административен съд - Перник, първи касационен състав, в публично заседание на деветнадесети май две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на прокурора Стоилова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев к.н.а.х.д. № 40 по описа за 2010 година на Административен Съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на гл. XII от АПК.

Образувано е по касационна жалба от С.Ж.М. ***, против решение № 2 от 12.02.2010 г. , постановено по н.а.х.д.№ 1116/2009 г., на Районен съд гр. Перник, VII-ми наказателен състав. С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление № 914 от 04.06.2009 г., издадено от Началник Сектор ПП-КАТ при ОД на МВР гр.Перник, с което на С.Ж.М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 150 лева на основание чл. 182, ал.1, т.4 от ЗДвП за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от един месеца и отнемане на 7 контролни точки от Наредба 1-1959 на МВР.

Недоволен от така постановеното решение С.Ж.М. е подал касационна жалба, с която моли съда да отмени решението на районния съд, като бъде отменено и наказателното постановление. В касационната жалба като касационни основания са посочени нарушение на материалния закон и необоснованост. В съдебно заседание процесуалният представител на касатора излага доводи за съществени процесуални нарушения, допуснати в производството пред районния съд.

Ответникът по касационната жалба Областна дирекция на МВР гр. Перник не изпраща представител ~л не изразява становище по направеното оспорване.

Окръжна Прокуратура - Перник, чрез своя представител поддържа в подробно изложени мотиви, че жалбата е неоснователна и следва да се потвърди решението на районния съд.

Административен съд Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл.211, ал. 1 от АПК от надлежна страна. Разгледана по същество същата е неоснователна.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си. Съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК, съдът като касационна инстанция се произнася само по посочените в жалбата касационни основания. От друга страна обаче, съгласно ал. 2 на същата норма следва да следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Изложените касационни доводи не се подкрепят от събраните и обсъдени поотделно и в съвкупност доказателства от районният съд. От тези доказателства се установява по безспорен начин, че на посочените в акта дата и час касаторът е извършил визираното нарушение на правилата за движение по пътищата. За да направи този извод, първоинстанционният съд е имал предвид разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, съобразно която констатациите в акта за установяване на административното нарушение се считат за верни до доказване на противното. Пред районния съд са снети свидетелски показания от актосъставителя, които преценени в съответствие с приложените писмени доказателства са далк основание на съда да приеме за установена фактическата обстановка при която е извършено нарушението. С оглед на това, че жалбоподателят не е представил никакви доказателства, оборващи доказателствената сила на съставения акт и установяващи различна фактическа обстановка от описаната, правилно съдът е приел, че нарушението е безспорно установено, поради което и правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност.

При съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление са спазени процесуалните правила и норми на ЗАНН. В тях ясно, точно и конкретно от фактическа и правна страна са посочени предпоставките и основанията и всички необходими елементи, които определят и индивидуализират административното нарушение, вменено във вина на касатора.

Настоящият състав не приема за основателни оплакванията на касационния жалбоподател, че радарът, с който е констатирано превишаването на допустимата скорост, е различен от този, посочен в писмото за техническа годност и приложената към него разпечатка, издадени от сектор ПП при ОД на МВР-Перник. Този довод на защитата на жалбоподателя е бил обсъждан и от въззивния съд, който обосновано е приел, че на Радара е фиксирана скорост на движение 82. км.в час която е предявена на водача на проверяваното превозно средство непосредствено след установяване на нарушението. Идентичността на използваното техническо средство - радар - се установява преди всичко от неговия номер. Радарът има номер 329, който е изписан

еднакво както в АУАН и НП, така и в писмото на ОД на МВР-Перник и приложената към него разпечатка. Очевидно е, че се касае до един и същи уред, отразен еднакво както в АУАН, така и в НП, в какъвто смисъл са и мотивите на районния съд.

Настоящата инстанция намира, че въззивният съд подробно и прецизно е изяснил фактическата обстановка, а фактическите констатации са направени след обстоен анализ на събраните по делото доказателства.

При тези данни се налага извода, че с поведението си касаторът от обективна и субективна страна е допуснал нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, поради което правилно и законосъобразно е ангажирана неговата административно наказателна отговорност по чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК , вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд -Перник.

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2 от 12.02.2010 г., постановено по н.а.х.д. № 1116/2009 г., на Районен съд гр. Перник, VII-ми наказателен състав.

Решението не подлежи на обжалване и протест

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/